

[KOTWICZKA *sb f*

N pl kotwiczki.

Sł stp brak, Cn s.v, kotewki ziele w innym znaczeniu, Linde także XVII – XVIII w.

Dem. od „kotwica”; tu w opisie nazwy botanicznej: DWoiáki ieft/ v Lácinnikow Tribulus/ To ieft wodny y ziemny [...] Ziemny [...] gdzie náfzy Słowacy [...] miefzkáią/ Kotewką go rzekáią/ Iákoby chciał rzecz [lege: rzec] kotwiczki/ Abowiem iey podobny orzełzek noši. SienHerb 178b (Linde).

Cf **[KOTEWKA]**

MK